

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Варна, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деница Д.

при участието на секретаря Мая М. П.
като разгледа докладваното от Деница Д. Търговско дело № 20233100900039
по описа за 2023 година

за да се произнесе, съдът съобрази следното:

Производството е образувано по искова молба вх.№ 1403/18.01.2023г., с която И. Д. П., ЕГН ***** от с. ***** е предявила евентуално съединени иски срещу ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.“С. Караджа“ № 2 и И. В. С., ЕГН *****, ул.***** за осъждане на първия ответник за заплащане на справедливо обезщетение по застраховка „гражданска отговорност“ за претърпени вреди от ПТП, причинено на 01.02.2022г. в гр.Варна в района на „Централна поща“ на бул.“Владислав Варненчик“ от застрахован за управление на водач на автобус „Мерцедес О345Г“ с *****, както следва:

1. 60 000 лв.(след допуснато изменение на иска с протоколно определение от 19.10.2023г.) като обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания поради комбинирано телесно увреждане (счупване на напречни израстъци на втори, трети и четвърти поясни прешлени, увреда на бедрен нерв на ляв крак, контузия на ляво коляно), психическо разстройство, изразяващо се в първоначален шок, посттравматичен стрес, световъртеж, чувство за напрегнатост, ведно със законната лихва върху първоначално предявения размер от 40000 лева за периода от 1.07.2022г.(датата на уведомяването на застрахователя) до окончателното изплащане на задължението, а върху увеличената част от иска от дата на изменението.

2. 1068.38лв като обезщетение за понесени имуществени вреди, изразяващи се в платени разходи за медицински стоки по проведено лечение и болничен престой, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното издължаване на сумата,

а евентуално ,в случай на отхвърляне на исковите срещу първия ответник, за осъждане на втория за същите суми с твърдения за осъществено противоправно поведение, изразяващо се в пресичане на необозначено за целта място, което поведение предизвикало маневрена на автобус на градския транспорт по линия № 13, в който е пътувала ищцата.

Твърди се в исковата молба, че на 01.02.2022г. около 9.10 часа ищцата, придружавана от майка си, пътувала с автобус на градския транспорт по линия № 13, когато на бул. "Владислав Варненчик" в района на Централна поща при предприето рязко спиране от шофьора на автобуса, е загубила равновесие, блъснала се е в хоризонтална тръба в автобуса и паднала. Еwentуално причината за произшествието е поведението на ответника И. С., която е навлязла внезапно на пътното платно от тротоара на сп."Санита", находяща се на бул."Владислав Варненчик" и е предизвикала рязкото спиране на автобуса. В резултат на падането получила счупване на напречни израстъци на втори, трети и четвърти поясни прешлени, увреда на бедрен нерв на ляв крак, контузия на ляво коляно. Първите две седмици търпяла непоносими болки, което наложило приема ѝ за болнично лечение МБАЛ "Св. Анна". Била изписана от болницата с ограничена възможност за вертикализация до седящо положение. И понастоящем понасяла частична пареза на левия крак, което налагало придвижване с помощни средства канадки. Не можела да се навежда. Принудена била да спазва постелен режим. Физическите болки, които изпитвала затруднявали елементарното ѝ физиологично обслужване. Позовава се, че не могла да се грижи сама за себе си и за домакинството, да се къпе сама, да готви. Сочи, че здравословното ѝ състояние не се подобрява, а перспективата за пълно възстановяване е неясна. След произшествието ищцата била в невъзможност да полага труд, изолирала се от близките си, откъснала се е от социалната си среда. Сочи психическа травма от преживяното, обективизирана с панически страх от потенциално ново произшествие, паника от загубата на равновесие (резултат от физическото увреждане), безсъние и раздразнителност. Сочи извършени разходи за лечение на получените в резултат на произшествието телесни увреждания в общ размер на 1068,38 лева с ДДС за болничен престой, медицински изделия и консумативи.

Ответникът ЗАД „Армеец“ оспорва отговорността на застрахования водач на „Мерцедес О345Г“ с *****, като се позовава, че произшествието е резултат от случайно събитие като изключващо вината обстоятелство. Оспорва застрахованият водач да е нарушил правилата за движение. Оспорва вида и тежестта на понесените увреждания и причинната им връзка с произшествието. Възражава срещу размера на поискания паричен еквивалент, като счита същия за несъобразен с критериите за справедливо обезщетяване на неимуществени вреди от този характер. Насрещно предпочитаният ответник твърди, че причината за произшествието е поведението на пешеходеца И. С., която е навлязла внезапно на платното за движение пред автобуса и е провокирала аварийно спиране от страна на водача на превозното средство с цел да избегне удар с нея. Водачът не е имал техническата възможност да предприеме плавно намаляване на скоростта и спиране. Еwentуално твърди, че процесният пътен инцидент не е настъпил само поради действията на застрахования водач на МПС. Ищецът като участник в ПТП също е нарушила правила за безопасност, като не е пътувала на свободни седалки в автобуса и не се е държала за предпазните съоръжения за правостоящи пътници. Телесните увреждания, на които се позовава ищцата са резултат от дегенеративни възрастови изменения в лумбалната област, които са способствали за настъпване на нервните увреждания, а претърпяната травма е само отключващо събитие, но не и причина за усложненията.

Възражението за съпричиняване се репликира от ищеца.

По отношение на акцесорната претенция за лихва ищецът се позовава на забавата на застрахователя от датата на уведомяването.

Самостоятелно оспорване на това искане ответникът предприема, като се

позовава на кредиторска забавя от страна на ищцата, която не е оказала съдействие за определяне и заплащане на обезщетението.

Възражението за забавя на кредитора се репликира от ищцата, която твърди, че заявлението за обезщетяване е придружено с констативен протокол за ПТП, който документ е достатъчен за удостоверяване на механизма и отговорността за произшествието. Освен това застрахователят е разполагал с възможност самостоятелно да се снабди с изискваните доказателства.

Евентуалният ответник И. С. оспорва собственото ѝ противоправно поведение да е довело до произшествието. Сочи, че на спирката към която се била запътила бил спрял друг автобус/ различен от застрахования /, който изчаквал да се включи в движението. Сочи, че била застанала на тротоара до будката за вестници, гледайки автобуса, който потеглял и правел маневра на ляво, за да се включи в движението. В този момент идващия към спирката автобус по линия № 13 ударил рязко спирачки и спрял, за да не се удари от маневрата на предходния автобус. Била обвинена от шофьора на автобуса, че именно тя е станала причина за рязкото спиране на автобуса. Поради заболяването си (частична сензорна моторна абразия с ограничена вербална комуникация) не могла да обясни на пристигналите на мястото полиции своята позиция за инцидента. Не е разбрала за причината да ѝ съставят акт за административно нарушение. Оспорва наличието на причинна връзка на твърдените телесни увреждания с произшествието, както и продължителността на възстановителния период. Възражава по отношение претендирания размер на обезщетенията.

В съдебно заседание страните поддържат становищата си по спора.

В пленарната си процесуалният представител на ищцата адв. Златев, че предвид липсата на категорични доказателства, които да послужат за опровергаване вината на водача на застрахования автобус, презумпцията по чл. 45, ал. 2 от ЗЗД не е опровергана. Тъй като данните по делото не позволяват да се направи извод за приноса на всеки от ответниците за настъпилия противоправен резултат, двамата отговарят солидарно.

Ответникът Ирина В. чрез адв. Н. депозира писмени бележки, в които акцентира, че по делото е останал неизяснен механизма на произшествието, вкл. скоростта на автобуса и опасната зона, поради което не може да се направи извод за противоправност на поведението на тази ответница. От друга страна издадения АУАН няма задължителна сила за съда, така както би имала влязлата в сила присъда. По отношение на телесните увреждания на ищца акцентира на предходния заболявания, имащи значение за продължителността на оздравителния процес.

За да се произнесе по спора, съдът съобрази от фактическа и правна страна следното:

Основателността на прекия иск на увреждания срещу предпочитания ответник - застраховател за обезщетяване на причинените в резултат на ПТП вреди, предполага установяването при условията на пълно и главно доказване от страна на ищца на валидно застрахователно правоотношение, настъпило застрахователно събитие, представляващо покрит риск по застраховка гражданска отговорност, настъпилите вреди, резултат от поведението на застрахования водач, включително обосноваване на техния размер.

Относно покритието на отговорността на водача на автобус „Мерцедес О345Г“ с ***** от ответник въз основа на полица, сключена за покритие на гражданска

отговорност, валидна към 01.02.2022г. по делото липсва спор. Не е спорно по делото, а и от всички доказателства/ експертизи и КП за ПТП с пострадали лица №119/1.02.2022г. /се установява, че ищцата е пострадала при инцидент като пътник с градския транспорт, движещ се по линия № 13 в района на спирка „Санита“ на бул. Владислав Варненчик“.

От заключението на приетата по делото КСМАТЕ, неоспорено от страните, съдът намира за установено, че в резултат на екстремно спиране на автобус от градския транспорт, ищцата е получила контузия на лява поясна област, счупване на леви напречни израстъци на втори, трети, четвърти поясни прешлени, контузия на левия бедрен нерв, както и на лява коленна става.

Тъй като образуваното относно произшествието наказателно производство в прекратено с постановление на наблюдаващ прокурор от 02.12.2022г. по ДП №264/2023г., по аргумент от противното от разпоредбата на чл. 300 ГПК, в настоящото производство подлежат на установяване всички елементи от фактическия състав на деликтната отговорност- наличието вреди, които да са последица от противоправен резултат, изразен в засягане на телесния интегритет и емоционален мир като блага, които са обект на абсолютни субективни права на техния носител и причинна връзка между този резултат и причинените вреди. При доказаност на посочените елементи, вината на причинителя на противоправния резултат се предполага съгл. чл. 45, ал. 2 от ЗЗД. Настоящият състав приема, че достатъчно за прилагане на презумицията за вина е установеност на вредоносен противоправен резултат и неговото авторство. Ескулпирането на вината изисква оборване на законовата презумпция.

Обект на предположението по чл. 45, ал. 2 от ЗЗД е само небрежността на лицето, чиято отговорност се търси. Останалите форми на вида изискват нарочно доказване, поради което не се предполагат. В гражданското право небрежността се схваща най- общо като неполагане на онази грижа, което е обичайно дължима в подобни случаи. Презумицията за вина представлява предположение, че не е положена дължимата грижа. Доколкото обект на предположението за вина е предвидимостта и предотвратимостта на противоправния резултат чрез полагане на дължимата грижа, за да се обори това предположение, следва да се установи, че в конкретния случай причината за противоправния резултат не може да бъде предвидена чрез полагане на дължимата грижа, тоест да бъдат доказани обективни пречки за нейното предвиждане./ така Конов, Т. „Основание на гражданската отговорност“, /изд. Сиела 2010, стр. 191 и сл./

В случая накърняването на телесния интегритет на ищцата в резултат на падането при рязко спиране на автобус на градския транспорт, управляван от застрахован от ответника водач, и настъпване в резултат на това болки и емоционални страдания, е достатъчно в съвкупност за ангажиране на деликтната отговорност на водача. Тоест, предпоставките на общия деликтен състав са доказани.

За разлика от отговорността на застрахователя по задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците в средствата на градския транспорт, уредена в чл. 471 и сл. от КЗ, при което отговорността на застрахователя (макар и при ограничено покритие на рисковете) е обективна, тоест не зависи от виновно поведение на водача на превозното средство, при застраховка гражданска отговорност, отговорността на застрахователя е функционално обусловената от тази на застрахования водач. Поради тази обусловеност ответният застраховател е легитимиран да направи всички възражения, изключващи вината на водача.

При преценката за възможностите на водача на автобуса да избегне

причинилото травмите на ищцата рязко спиране, съдът съобразява следното:

Обясненията на ответница И. С., дадени в съдебно заседание на 15.06.2023г., както и тези, дадени по ДП № 264/2022г. (л.16 и л. 19) имат доказателствена сила в частта, в която съдържат признание за неизгодни за страната факти.

От тези обяснения става ясно, че ответницата била на спирка „Санита“ до будката за вестници. На спирката е имало автобус, чиито номер г-жа С. не могла да види. Вървейки по тротоара и минавайки зад павилиона за вестници, излязла на пътното платно, за да види дали идва автобус. Преди на направи тази крачка С. вероятно (в обясненията си пред съда използва вметната част „може би“) се е огледала за идващ автобус от лявата ѝ страна. Видяла, че не идва автобус и се качила на спирката. В този момент, веднага след като се качила на тротоара, на спирката спрял автобус от линията №13. Г-жа С. възприела, че превозното средство извършва необичайни маневри.

От показанията на водача на „Мерцедес О345Г“ с ***** З. Т., които съдът кредитира при отчитане на възможната заинтересованост на този свидетел, се установява следното: на влизане на спирка „Санита“ или „Централна поща“ на спирката вече бил спрял друг автобус по линия №10. Този автобус се намирал на 20 метра пред управлявания от свидетеля автобус. Свидетелят възприел, че чакащите на спирката пътници се запътват в посока управлявания от него автобус. Непосредствено преди водачът да спре на спирката, пред автобуса излязла една госпожа и навлязла на пътното платно на около метър от края на бордюра. Била обърната с гръб към автобуса. За да предпази госпожата, свидетелят леко активирал спирачките и опънал блокажа, при което чул удар в купето. За първи път възприел госпожата, когато се намирала на по дължима пред 1,5 пред автобуса. Водачът се движел с не повече от 10 км/час. На свидетеля г-жа С. споделила, че бърза, за да не изтърве автобус №10.

Заклученията по допуснатите по делото САТЕ- първоначална и повторна не са могли да изчислят опасната зона на автомобила, поради липса на изходни технически данни, както и скоростта му. Според двете експертизи обаче причината за рязкото аварийно спиране на водача на автобуса е навлизането на пешеходеца на платното за движение и предприемане на аварийна маневра с цел съхраняване живота и здравето на пешеходеца.

Горепосочените данни дават на съда основание да приеме следния механизъм: ответницата И. С. е бързала, за да хване автобус № 10 от спирката на Санита. Тъй като не била сигурна за номера на автобуса, който се намира на спирката, излязла на пътното платно, за да види този номер. Навлязла на пътното платно непосредствено пред спирката, за което съдът съди от факта, че е искал да види номера на предходния автобус и от обстоятелството, че е била в близост до будката, която е на спирката. В този смисъл са и показанията на водача на автобуса. Ответницата направила е минимум една крачка на платното на движение, бидейки с гръб към посоката на движение на автобусите. В този смисъл са показанията на св. Т. и обясненията на г-жа С. в о.с.з/ макар да е изнесла друго по досъдебното производство/. Съдът приема, че ответницата изобщо не се е огледала на ляво. От една страна обясненията на самата ответница сочат на несигурност на това обстоятелство („може би се огледах дали идва автобус“), от друга страна- ако се беше огледала, тя би забелязала автобуса. Г-жа С. е възприела маневрата на застрахованото МПС непосредствено след като се е качила на тротоара (по нейни обяснения). Не е възможно автобусът да се появи на булеварда за времето, в което г-жа С. е направила само една крачка на платното за движение и се е

върнала.

При тези данни съдът приема, че застрахованият водач обективно не е могъл да предвиди опасността от възникване на противоправния резултат чрез полагане на дължимата грижа. Налице са обективни пречки (такива стоящи извън водача) за нейното предвиждане. Добри и при завишени изисквания към водач от градския транспорт, в случаят водачът не само не е могъл, но и не е бил длъжен да предвиди поведението на г-жа С.. Без значение къде се намирала ответницата С., когато водачът я е възприел. Достатъчно е, че я е възприел на платното за движение. Не се били налице обективни данни, въз основа на които водачът да може да прогнозира бъдещето поведение на пешеходеца- възрастна жена, обърната с гръб към платното за движение и приближаващия се автобус. В тази ситуация водачът в съответствие с изискванията на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП е бил длъжен да предприеме спасителна маневра до изясняване поведението участник движението с неизяснена позиция. Случай, аналогичен на процесния е разгледал ВС с решение №426 от 1.XI.1988г. по н.д.№ 434/88 г., II .о., по което съдът е приел, че водачът е длъжен да намали скоростта докато се изясни поведението на участник в движението, пресичащ пътното платно на нерегламентирано място и демонстриращ поведение, което водачът не може еднозначно да интерпретира.

След като водачът на застрахования автобус не е могъл обективно да предвиди дали пешеходецът ще продължи движението на пътното платно или ще се върне на булеварда, съответно е бил принуден да извърши спасителна маневра, той не е могъл да предотврати рязкото спиране чрез полагане на дължимата грижа. Тоест, тоест налице е случайно събитие. Случайното събитие изключва вината на водача. Презумпцията за вина на водача се явява опровергана.

При тези данни главният иск подлежи на отхвърляне, съответно съдът приема за събднала се вътрешно процесуалната предпоставка за разглеждане на предявения евентуален иск.

С оглед на гореизложения механизъм на произшествието, съдът намира, че единствената причина за настъпване на противоправния резултат е поведението на ответницата И. С..

Причинната връзка е такава зависимост, при което едно явление (причина) поражда друго явление (следствие). В гражданското право няма различно от другите науки понятие за причина или причинна връзка. Причинната връзка е едно фактическо отношение, при което поведението на дадено лице е необходимо условие за да настъпи противоправния резултат. В правната теория въпросът за причинната връзка между деянието и резултата се решава с помощта на едно хипотетично съждение – „ако мислено премахнем даденото деяние и резултатът пак би настъпил, деянието не е необходимо условие за резултата, тоест няма причинна връзка; ако пък при отмахването на деянието би отпаднал и резултатът, или би се променил в някое негово съществено за правото качество, причинната връзка е налице.”/ така проф. Долапчиев Н., Наказателно право, 1994, с.183/.

В случая липсва прекъсване на причинно-следствената връзка между поведението на ответницата и настъпилия противоправен резултат- понесените от ищцата увреждания. Без неправомерното излизане на г-жа С. на пътното платно, изобщо не би се стигнала до аварийна маневра на водача и падането на ищцата в автобуса. Следователно поведението на ответницата е единственото условие за настъпване на резултата. Възрастовите изменения в личността на ответницата не

изключват възможността ѝ да носи отговорност за непозволено увреждане по арг. от чл. 47 от ЗЗД. Още повече не се е твърдяло, че към момента на произшествието г-жа С. не е могла да ръководи постъпките си поради постоянно или временно душевно разстройство и помрачение на съзнанието. Твърдели са се само договорни дефекти, затруднили общуването ѝ с органите на реда, които не изключват деликтоспособността. Още повече при изслушвана на г-жа С. в о.с.з. съдът се убеди, че ответницата е способна на адекватна интерпретация на фактите и е пространствено ориентирана.

Според заключението на комплексната експертиза травмите са реализирани в резултат на силен удар в лявата поясна половина. Поясните прешлени лесно могат да се травмират при подобно обстоятелства. Възможно е при такава травма да се получи изместване на външния фрагмент на счупените израстъци в посока напред/ при което настъпва увреждане на бедрения нерв и на съединителните му клонове към симпатиковата и вегетативната нервна система/, след което, благодарение на стабилизиращото действие на поясната мускулатура, същите възстановяват нормалната си анатомична позиция.

Според заключението на съдебно-медицинската експертиза, също кредитирано като обективно и компетентно дадено и неоспорено от страните, счупването на поясните прешлени е обусловило трайно затруднение на движението на снагата, което затруднение понастоящем е отзвучало. В съдебно лице вещото лице Г. е пояснило, че нормално за около три месеца се срастват костните фрагменти и проблемите, свързани с движение на гръбначния стълб отзвучават.

Затрудненията в движенията на левия долен крайник се дължат на уврежданията на левия бедрен нерв и съединителните му клонове, които обичайно се проявяват няколко седмици след травмата и обуславят намален обема на мускулатурата, а оттам и затруднения в походката, включително затруднено клякане. В случая травматичните увреждания продължават да обосновават и понастоящем затруднения в движението на снагата и левия долен крайник, без да е налице осакатяване. При ищцата се наблюдава много бавна благоприятна еволюция в движението на долен ляв крайник, а възможността за пълно възстановяване не може да се прогнозира на този етап. Според експерта тези неблагоприятни изменения вероятно ще останат за цял живот. Продължаващите дефицити в движенията се установяват от показанията на двамата свидетели. Според вещото лице установените дефицити преди процесното увреждане – остеопороза на костите в поясния отдел, хроничните артрозни промени, артрозни промени в колянната става, макар сами по себе си да не обуславя описаните травматични увреждания, имат значение за удължаване на оздравителния процес.

От заключението на съдебно-психиатричната експертиза, кредитирано като обективно и компетентно дадено и неоспорено от страните, се установява, че непосредствено след инцидента симптомите на ищцата могат да се определят като остра стресова реакция с тревожно-депресивнофобиен симптом. Клиничната картина включва тревожност и гняв към случилото се, понижено настроение и апетит, нарушен сън. Постепенно, след медикаментозно лечение, рехабилитация и частично физическо възстановяване, симптомите ѝ са се подобрили, но са останали частични психични симптоми на тревожност, страх за бъдещето и за здравословното състояние, нежелание за общуване. От значение за емоционалното състояние на ищцата са прекратяване на трудовите ангажименти, което обаче понастоящем съдът не може да свърже с травмата, тъй като липсват данни за невъзможността пострадалата да полага изобщо труд. Отделно ищцата е освидетелствана само като временно неработоспособна с решение на ТЕЛК от 07.09.2022г.(л. 19), за периода от 30.07.22г.

Допълнително от показанията на свидетеля Акобиан Мовсес изнася за тежкото емоционално състояние на ищцата след инцидента поради болезнено движение и придвижване на патерици, невъзможност да се самообслужва.

При определяне размера на вредите съд се ръководи от критерия справедливост, който съгласно задължителните за съдилищата указания по приложението на член 52 ЗЗД, съдържащи се в точка втора на Постановление на Пленума на Върховния съд № 4 от 1968 г., не е абстрактно, а всякога обусловено от конкретни и обективно съществуващи обстоятелства – начинът на извършване, характерът на увреждането, произтичащите от него физически и психологически последици за увредения, които решаващият съд е длъжен да прецени в тяхната съвкупност. При доказаност на увреждащите действия и бездействия, пострадалият не е длъжен да доказва отделните си негативни изживявания, тъй като за това е налице житейски оборима презумпция. (Решение № 253 от 2.07.2012 г. на ВКС по гр. д. № 652/2011 г., IV г. о., Решение № 316 от 14.10.2013 г. на ВКС по гр. д. № 121/2013 г., IV г. о., ГК.)

Без съмнение всички събрани по делото доказателства сочат, че следствие на падането в автобуса ищеца е претърпяла сериозни травматични увреждания- счупване на поясни прешлени и увреждане на ляв бедрен нерв, обусловили затруднения в движението на снагата, вкл. походката и при клякане, които не са преодолені към настоящия момент, който е отдалечен с почти две години от инцидента. Несъмнено за съда е нарушението на цялостния житейски ритъм на ищцата и настъпилия емоционален дефицит. Същевременно съгласно ППВС № 4/30.10.1975г. съдът не може да не отчете прогнозата за развитие на заболяването на долния крайник, която е неблагоприятна. От друга страна съдът е длъжен да съобрази и наличието предходни хронични артрозни изменение, които според медицинската експертиза са от значение за общия оздравителен процес/ Решение № 18 от 9.03.2018 г. на ВКС по т. д. № 1512/2017 г., I т. о., ТК, Решение № 749 от 5.12.2008 г. на ВКС по т. д. № 387/2008 г., II т. о., ТК С оглед на данните за такива предходни увреждания, съдът намира, че справедливия размер на обезщетението за неимуществени вреди възлиза на 45 000 лева, до който размер следва да се уважи иска.

Имуществените вреди се съизмерват с претърпени загуби и пропуснати ползи. По делото са представени фактура № 2000000518/06.02.2022г. и касов бон за закупен медикамент на стойност 8.72 лева(л. 67), фактура N 0000000070/24.08.2022г. за извършен преглед и касова бележка за сумата от 50 лева(л. 68), фактура №2890001430/13.06.2022г. и касов бон за закупен медикамент на стойност 11,17 лева(л. 69), касови бонове за закупени медикаменти в размер на 10.95 лева на 20.04.2022г., 10,95 лева на 4.05.2022г., 12,31 лева на 5.08.2022г., за заплатена такса за преглед в размер на 2,90 лева на 13.06.2022г.(на л. 70) фактура № 4002102663/17.05.2022г. и касов бон за закупен медикамент на стойност 12,31 лева(л. 71), фактура № 000000009244/20.04.2022г. и касов бон за закупен медикамент на стойност 10,95 лева(л. 72), фактура № 7100005743/05.04.2022г. и касов бон за закупен медикамент на стойност 9,07 лева(л. 73), фактура № 4002102102629/13.04.2022г. и касов бон за закупен медикамент на стойност 9,72 лева(л. 74), фактура № 4002102102604/23.03.2022г. и касов бон за закупен медикамент на стойност 9.72 лева(л. 75), фактура № 3000435943/25.03.2022г. и касов бон за заплатен вторичен преглед на стойност 40 лева(л. 76), фактура № 3000435432/23.03.2022г. и касов бон за магнитен резонанс на стойност 352 лева(л. 77), фактура №2890001434/30.06.2022г. и касов бон за закупени медикаменти на стойност 11,17 лева(л. 78), фактура №

4002102102717/30.06.2022г. и касов бон за закупени медикаменти на стойност 24,62 лева(л. 79), фактура № 0000000888/09.03.2022г. и касов бон за закупени медикаменти на стойност 24,79 лева(л.80),фактура № 0000000050/11.03.2022г. за извършен преглед и касова бележка за сумата от 50 лева(л. 81) ,фактура № *****/21.03.2022г и касов бон за ЕМГ изследване на стойност 60лева(л. 82) ,фактура № 3000433246/15.03.2022г и касов бон за РГ на мускулоскелетна система изследване на стойност 40лева(л. 83), фактура № 4044305178/15.03.2022г. и касов бон за закупен медикамент на стойност 23,49лева(л. 84), фактура № 0000001224/15.03.2022г. и касов бон за закупени медикаменти на стойност от64,20 лева(л. 85), фактура № 0000000110/05 .03.2022г. и касов бон за закупени медицински консумативи на стойност от 16,83лева(л. 86), фактура № 4017102671/11.03.2022г. и касов бон за закупен медикамент на стойност 12,89 лева(л. 87), фактура № 3000433218/15.03.2022г за първичен преглед на стойност 60лева(л. 88), фактура N 0000046946/18.02.2022г. за С D запис и касова бележка за сумата от 10 лева(л. 89), фактура № 9000001056/16.02.2022г. и касов бон за закупен медикамент на стойност 9,64 лева(л. 90), фактура № 4002102102556/16.02.2022г. и касов бон за закупен медикамент на стойност 9,96 лева(л. 91), фактура № 9000001055/16.02.2022г. и касов бон за закупен медикамент на стойност 8,96 лева(л. 92), талон за заплатена потребителска такса от 16.02.2022г. и касов бон на стойност 17,40 лева(л. 93), фактура N 0000004379/11.03.2022г. за и касов бон за закупени медикаменти на стойност 30,98 лева(л. 94), касов бон за медикамент за сумата от 32 .70 лева и касово бон за платена потребителска такса от 2,90 (л. 96). Или общият размер на разходите за медикаменти възлиза на 1061,3 лева(фактура № 4002102629 е предявена два пъти, от където идва несъответствието с предявения размер). От заключението на СМЕ, което не е оспорено от ответника, обективизираните във фактурите разходи са относими към лечението на настъпилите увреждания. Доколкото ответникът не е релевирал конкретни възражения по отношение основанието и размера на вредите, съдът намира, че ищецът е доказал понесени имуществени вреди под формата на разходи за лечение и медикаменти в размер на сумата 1061,3 лева.

Възражение за съпричиняване не е обосновано от евентуалния ответник, поради което въпросът за редукция на определените обезщетения не стои на разглеждане.

По отношение на лихвата забава:

На осн. чл. 84,ал. 3 от ЗЗД делинквентът изпада в забава за заплащане на обезщетението за причини вреди от непозволено увреждане считано от датата на деянието. В случая ищецът претендира това мораторно обезщетение върху обезщетението за неимуществени вреди от по-късна дата- 01.07.2022г. С оглед диспозитивното начало в гражданския процес, лихва за забава се дължи именно от тази по-късна дата.

По разноските:

На осн.чл. 78, ал. 3 от ГПК предпочитаният ответник ЗАД „Армеец“ има право на разноски за експертизи в размер на 600 лева и на юрисконсултско възнаграждение. На осн.чл.78, ал.8 ГПК съдът определя юрисконсултско възнаграждение на ищеца за производство в пределите по чл. 25, ал. 1 вр. ал. 2 от Наредбата за правната помощ размер на 400 лева, съобразно цената на исковете, фактическата и правна сложност на делото и процесуалната активност на представителя. В заключение на страната се следват разноски в общ размер на 1000 лева.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът по евентуалния иск следва да бъде осъден да заплати държавна такса съразмерно на уважената част от иска в размер на

1850 лева и разноски за вещи лица в размер на 603.40 лева.

На осн. чл. 38 от ЗА в полза на процесуалния представител на ищеца следва да се присъди възнаграждение за процесуално представителство в размер на 4491,6 лева, съвпадащо с минималните размери на адвокатските възнаграждения по Наредбата и съобразно уважения материален интерес.

На евентуалния ответник също се следват разноски съобразно отхвърлената част от иска за адвокатско възнаграждение и възнаграждение за вещо лице в размер на 835,52 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявен от И. Д. П., ЕГН ***** от с. ***** обективно съединени иски срещу ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.“С. Караджа“ № 2 за заплащане на обезщетения по застраховка „гражданска отговорност“, обективирана в застрахователна полица №BG/11/121003105088 за претърпени вреди от ПТП, причинено на 01.02.2022г. в гр.Варна в района на „Централна поща“ на бул.“Владислав Варненчик“ от застрахован за управление на водач на автобус „Мерцедес О345Г“ с *****, както следва:

1. 60 000 лв.(след допуснато изменение на иска с протоколно определение от 19.10.2023г.) като обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания поради комбинирано телесно увреждане (счупване на напречни израстъци на втори, трети и четвърти поясни прешлени, увреда на бедрен нерв на ляв крак, контузия на ляво коляно), психическо разстройство, изразяващо се в първоначален шок, посттравматичен стрес, световъртеж, чувство за напрегнатост, ведно със законната лихва върху първоначално предявения размер от 40000 лева за периода от 1.07.2022г.(датата на уведомяването на застрахователя) до окончателното изплащане на задължението, а върху увеличената част от иска от дата на изменението.

2. 1068.38лв. като обезщетение за понесени имуществени вреди, изразяващи се в платени разходи за медицински стоки по проведено лечение и болничен престой, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното издължаване на сумата.

ОСЪЖДА И. В. С., ЕГН *****, ул.***** **ДА ЗАПЛАТИ** на И. Д. П., ЕГН ***** от с. ***** обезщетения за вреди вследствие от противоправно поведение на ответницата, изразяващо се в навлизане на 01.02.2022г. на платното за движение на бул.“Владислав Варненчик“ на спирката пред аптека „Санита“, с което е предизвикала аварийно спиране на автобус от градския транспорт „Мерцедес О345Г“ с *****, в който е пътувала ищцата И. Д. П., както следва:

1.сумата от **45 000 (четиридесет и пет хиляди лева) лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания поради комбинирано телесно увреждане (счупване на напречни израстъци на втори, трети и четвърти поясни прешлени, увреда на бедрен нерв на ляв крак, контузия на ляво коляно), психическо разстройство, изразяващо се в първоначален шок, посттравматичен стрес, световъртеж, чувство за напрегнатост, ведно със законната лихва върху сумата от 40 000 лева считано от 1.07.2022г. до окончателното изплащане на задължението, а върху увеличената част от иска в размер на 5 000 лева от 19.10.2023г. до окончателното издължаване на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за

горницата до претендираните 60 000 лева;

2.сумата от **1061,30 (хиляда шестдесет и един лев и 30 ст.)лв.**, представляваща обезщетение за понесени имуществени вреди, изразяващи се в платени разходи за медицински стоки по проведено лечение и болничен престой и прегледи, ведно със законната лихва от датата на исковата молба 18.01.2023г. до окончателното издължаване на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до претендираните 1068,38 лева.

ОСЪЖДА И. Д. П., ЕГН ***** от с. ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „Армеец“ АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул.“С. Караджа“ № 2 сумата от **1000 (хиляда лева) лв.**, представляваща деловодни разноски, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА И. В. С., ЕГН *****, ул.***** **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд – гр .Варна, следните суми: **1850 (хиляда осемстотин и петдесет лева) лв.**, представляваща дължима по делото държавна такса по основателния размер на исковете, на основание чл.78 ал.6 от ГПК и **603.40(шестстотин и три лева и 40 ст.) лв.** представляваща авансирани от бюджета разходи за допуснати експертизи по основателна претенция , на осн. чл. 78 ал.6 ГПК.

ОСЪЖДА И. В. С., ЕГН *****, ул.***** **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на адвокат З. С. Й., ЕГН ***** сумата от **4491,60 (четири хиляди четиристотин деветдесет и един лева и 60 ст.) лв.**, представляваща възнаграждение за оказана безплатна правна помощ, на осн.чл. 38 ЗА вр. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА И. Д. П., ЕГН ***** от с. ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на И. В. С., ЕГН *****, ул.***** сумата **835,52 (осемстотин тридесет и пет лева и 52 ст.)лв.**, представляваща съдебно-деловодни разноски, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването на страните пред Варненския апелативен съд.

Решението да се връчи на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____